

[Bernhard Baunsgaard.]

nisteren fastholdt sin egen idé om, at lovforslagene hang sammen, og at man ikke kunne gennemføre det ene, uden at det andet fulgte med, var efter ministeriets skøn forholdet det, at man ville forøge afskrivningsmulighederne for erhvervslivet med indtil 500 mill. kr., samtidig med at man strammede afskrivningsreglerne med 300-400 mill. kr., alt i alt en lettelse for erhvervslivet. Det eneste, man fastholder i dag, er en besværliggørelse af den nødvendige afskrivning for erhvervslivet. Jeg siger nødvendige, for der er jo én ting, der både i november og i dag er pinlig virkelighed for vores erhvervsliv, og det er, at man er kommet ud i en større konkurrence. Det er også pinlig virkelighed, at både i november og i dag er der brug for mere arbejdskraft. Var det ikke rimeligt — og det var baggrunden for, at jeg stillede mig så positivt dengang, som jeg gjorde — om vi flyttede afskrivningerne over på maskiner, sådan at vi kunne lette adgangen til at købe nye arbejdsbesparende maskiner og derigennem forbedre de nye konkurrencemuligheder i EF ved at frigøre arbejdskraft?

Jeg kan desværre stadig væk ikke se nogen linje i regeringens politik, men netop fordi det er så svært at se linjen, var der måske grund til at gentage det spørgsmål, hr. Jens Peter Jensen stillede: kan vi begynde på en frisk og igen holde disse to lovforslag sammen?

Ømann: Det er åbenbart lidt svært at finde linje i erhvervsvenligheden. Det gælder da i særdeleshed, når det drejer sig om venstre og konservative. Vi har nylig haft vor behandling af lovforslaget om tilskud på 100 mill. kr. til Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk. Der var ikke megen erhvervsvenlighed at hente ved første behandling eller ved anden behandling af dette forslag.

Nu har vi hørt, at det er venstres primære ønske at bibeholde denne lovgivning, en lovgivning, der er dokumenteret at føre til endog meget store misbrug, og jeg forstår, at det også er de konservatives holdning, at man vil bibeholde denne lovgivning. Ja men det, man dog i det mindste kunne have efterlyst, var et alternativt forslag. Nu vel, jeg kan godt forstå, at man vil hindre, at

der sker den likviditetsforringelse, som lovforslaget indebærer, men at det skattetilskud, som man har givet, skal opretholdes på præmisser, som ikke kan administreres, og som fører til meget store misbrug, synes jeg det er værd at notere at disse to partier går ind for. Med de radikale erkender jeg at det stiller sig lidt anderledes, det må det jo gøre, fordi de radikale tidligere har stemt for, at denne lov skulle afvikles, nemlig i 1967. Derfor vil jeg ikke tvivle om deres principielle indstilling til loven, og derfor vil jeg notere med tilfredshed, at der er et solidt flertal for at afskaffe disse urimeligheder. Men jeg vil nok sige, at jeg synes også, at de konservative og venstre skulle have erkendt det, som er realiteten, nemlig at vi her står med nogle lovregler, som ikke kan administreres, som er skadelige, og som man anstændigvis ikke kan opretholde.

Finansministeren (Grünbaum): Min opfattelse med hensyn til, at der ikke skal føres konjunkturpolitik via afskrivningsreglerne, er ganske uændret og jeg kan ikke se, man fører konjunkturpolitik, fordi man nu siger, at vi ikke skal gennemføre disse regler om maskinafskrivninger. Det, der er hovedsagen, er jo, at man ud fra kontrolmæssige hensyn ønsker disse regler vedrørende bindende kontrakt afskaffet, og jeg ved ikke, om dette egentlig strider mod det, som befolkningen interesserer sig for i dette øjeblik. Jeg har da hørt et eller andet om, at man i befolkningen i dag er noget utilfreds med, at ikke alle skatteydere kommer til at betale den skat, de skal, fordi vi inden for skattelovgivningen har forskellige punkter, der giver mulighed for, at nogle skatteydere kan slippe for skatten, mens andre skal betale den skat, de pågældende skulle have betalt, og det er det, det drejer sig om — det er udelukkende det, det drejer sig om. Der er ikke anden sammenhæng imellem lovforslaget om maskinafskrivningerne og dette lovforslag, end at jeg fandt det urimeligt, hvis man gennemførte en stærk forbedring af afskrivningsreglerne, som der jo er en vis kritik i befolkningen af, ikke samtidig at ophæve disse ulyksalige nedskrivninger på bindende kontrakt. Det er den sammenhæng, der er.

Den anden vej er der i og for sig ingen sammenhæng. Det må stadig væk være et